

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Alia admonitio principum. xvii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

subiectis festinet infundere, vt antiquos gentis suae reges laudibus ac meritis transeat: & quanto in subiectis sua etiam aliena peccata deterferit, tanto etiam de peccatis propriis ante omnipotentis Dei terribile examen superior fiat. Praeterea scire vestram gloriam volumus, quia sicut in scriptura sacra ex verbis domini omnipotentis agnoscimus, praesentis mundi iam terminus iuxta est, & sanctorum regnum venturum est, quod nullo vnquam poterit sine finiri. Appropinquante autem eodem mundi termino, multa imminet quae antea non fuerunt, videlicet immutationes aëris, terroresque de caelo, & contra ordinationem temporum tempestates, bella, fames, pestilentiae, terrae motus per loca, quae tamen non omnia nostris diebus ventura sunt, sed post nostros dies subsequentes. Vos itaque si qua ex his euenire in terra vestra cognoscitis, nullo modo vestrum animum perturbetis: quia idcirco haec signa de fine seculi praemittuntur, vt de animabus nostris debeamus esse solliciti, de mortis hora suspecti, & venturo iudici in bonis actibus inueniamur esse prepositi.

Alia admonitio principum. Cap. XVII.

*Ex regist.
ad Iustinum imperato.
Siciliae,
cap. 2.*

Quod lingua loquitur, attestatur conscientia: quod dudum vos & nullius dignitatis occupationibus implicatos multum dilexi, multumque veneratus sum. Ipsa nanque incessus vestri modestia quibusdam conatibus exagebat, vt diligere etiam a nolente debuisset. Et cum vos venisset ad administrandam praeturam Siciliae, adirem, valde gauisus sum: & quia quandam inter vos & ecclesiasticos simulationem subreperere comperi, vehementissimè contristatus sum. Nunc verò quia, & vos administrationis cura, & me studium huius regiminis occupat, in tantum nos rectè diligere specialiter possumus, in quantum generalitati minimè nocemus. Vnde per omnipotentem dominum rogo, in cuius tremendo iudicio nostrorum actuum posituri rationem sumus, vt eius respectum semper gloria vestra ante oculos habeat, & nunquam quodlibet, ex quo inter nos vel parua dissensio prouenire admittat. Nulla vos lucra ad iniustitiam pertrahant. Quoniam fit vita breuis aspiciate, ad quem quandoque ituri estis iudicem, qui iudiciariam potestatem geritis, cogitate. Sop.

lertter ergo intuentum est, quod cuncta lucra hic relin-
quimus, & solas dispensatiuorum lucrorum causas, nobi-
scum ad iudiciū deportamus. Illa ergo nobis sunt commo-
da querenda, quæ nequaquam mors adimat, sed māsura in
perpetuum præsentis vitæ finis ostendat.

Item adhortatio principum. Cap. XVIII.

Si non ex fidei merito, & Christianæ religionis gratia *Ex reg.*
stantæ excellentiæ vestræ bellicorum actuum prospere *Gre. ad*
ritas eueniret, non summopere miranda fuerant, cum *Gennadiū*
sciamus hæc etiam antiquis bellorum ducibus fuisse con- *Patriciū*
cessa. Sed cum futuras Deo largiente victorias non carna- *Exar-*
li prouidentia, sed magis orationibus præuenitis fit vt hoc *chū, cap.*
in stuporem veniat, quod gloria vestra non terreno con- *73;*
silio, sed Deo desuper largiente discedat. Ibi enim merito-
rum vestrorum loquax non discurrit opinio, quæ & bella
vos frequenter appetere, non desiderio fundendi sangui-
nis, sed dilatandæ causa reipublicæ, in qua Deum coli con-
spicimus, loqueretur, quatenus Christi nomen per subdi-
tas gentes, fidei prædicatione circum quaque discurreret.
Sicut enim exteriora vos virtutum opera eminentes in
hac vita constituunt: ita & internorum ornāmēta, ex cor-
de mundo procedentia, in futura vita cœlestium gaudio-
rum participatione glorificant.

*Qualiter studendum sit regibus, sacerdotum vel po-
puli peccata vlasci. Cap. XIX.*

CV, M scriptum sit, iustitia eleuat gentem, miseros au- *Ex reg.*
tem populos facit peccatum, tunc regnum stabiliri *Grego. ad*
creditur, cum culpa quæ cognoscitur, citius emendatur. *Brunihil-*
Multorum igitur ad nos relatione peruenit, quod dicere *dam regi*
sine afflictione cordis nimia non valemus, ita quosdam *nam Frā-*
sacerdotes in illis partibus impudicè ac nequiter conuer- *corum,*
sari, vt & audire nobis obprobrium, & lamentabile sit *cap. 272.*
referre. Ne ergo postquam huius nequitia hucusque se
tetendit opinio, aliena prauitas aut nostram animam, aut
vestrum regnum peccari sui iaculo feriat, ardentem ad hæc
debemus vlascenda confurgere, ne paucorum fames, mul-
torum esse possit perditio. Nam causa sunt ruinæ populi,
sacerdotes mali. Quis enim pro populi peccatis se inter-